

“By This All Will Know That You Are My Disciples”

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

„Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci“

Starší Dieter F. Uchtdorf
Kvorum Dvanácti apoštolů

April 2025 general conference

Our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

Naše láska k Bohu a Jeho dětem je mocným svědectvím světu, že toto je skutečně Spasitelova Církev.

Many years ago Sister Uchtdorf and I were traveling through southern Germany. It was just before Easter, and we invited a good friend, who was not a member of the Church, to join us in our Sunday worship service. We loved this dear friend, so it was normal and natural to share with her how we felt about the Savior and His Church and to invite her to come and see! She accepted the invitation and joined us at the meetings of a nearby branch.

If you have ever brought a friend to church for the first time, you can probably relate to the way I felt that Sunday morning. I wanted everything to go perfectly. Our friend was a highly educated, spiritual person. I earnestly hoped the meetings of this branch would make a good impression on her and represent the Church well.

The branch met in some rented rooms on the second floor of a grocery store. To get there, we had to take the stairs at the back of the building, passing the strong aromas from goods stored there.

As the sacrament meeting began, I thought about my friend experiencing this for the first time, and I couldn't help but notice things that made me cringe a little. The singing, for example, didn't exactly sound like the Tabernacle Choir. Restless, noisy children could be heard during the sacrament. The speakers did their best, but they were not skilled at public speaking. I sat uncomfortably through the meeting, hoping that maybe Sunday School would be better.

Před mnoha lety jsme se sestrou Uchtdorfovou projížděli jižním Německem. Bylo těsně před Velikonocemi a my jsme pozvali jednu naši dobrou přítelkyni, která nebyla členkou Církve, aby s námi šla na nedělní bohoslužbu. Měli jsme tuto drahou přítelkyni rádi, a tak bylo běžné a přirozené mluvit s ní o našich pocitech ohledně Spasitele a Jeho Církve a pozvat ji, aby se přišla podívat. Pozvání přijala a zúčastnila se s námi shromáždění v nedaleké odbočce.

Pokud jste někdy přivedli někoho z přátel poprvé na shromáždění, nejspíš si dokážete představit, jak jsem se onoho nedělního dopoledne cítil. Chtěl jsem, aby vše probíhalo dokonale. Naše přítelkyně byla velmi vzdělaná a duchovně založená. Upřímně jsem doufal, že shromáždění této odbočky na ni udělají dobrý dojem a budou dobře reprezentovat Církev.

Odbočka se scházela v několika pronajatých místnostech ve druhém patře obchodu s potravinami. Abychom se tam dostali, museli jsme vyjít po schodech v zadní části budovy a vnímat výrazné vůně ze zboží, které tam bylo uskladněno.

Když začalo shromáždění svátosti, pomyslel jsem na to, že ho naše přítelkyně zažívá poprvé, a nemohl jsem si nevšimnout věcí, které mě uváděly trochu do rozpaků. Například zpěv nezněl zrovna jako zpěv sboru Tabernacle Choir. Během svátosti bylo slyšet neposedné a hluché děti. Řečníci se snažili, ale neměli mnoho zkušeností s mluvením na veřejnosti. Shromáždění jsem proseděl s nervozitou, a tak jsem doufal, že Nedělní škola snad bude lepší.

It wasn't.

All morning I worried about what our friend must think of this church we had taken her to.

Afterward, as we drove home, I turned to talk to our friend. I wanted to explain that this was just one small branch and it didn't really represent the Church as a whole. But before I could say a word, she spoke up.

"That was beautiful," she said.

I was speechless.

She continued, "I'm so impressed with how people treat each other in your church. They all seem to come from different backgrounds, and yet it's clear that they genuinely love each other. This is what I imagine Christ wanted His Church to be like."

Well, I quickly repented of my judgmental attitude. I had wanted picture-perfect meetings to impress my friend. But what the members of this branch had achieved was a heart-perfect spirit of love, kindness, patience, and compassion.

That Faith Might Increase in the Earth

My dear brothers and sisters, my dear friends, I love The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. It is the Savior's true and living Church, and it teaches the restored fulness of the gospel of Jesus Christ. His priesthood power and authority reside here. Jesus Christ leads this Church personally, through servants He has called and authorized, and by a living prophet, even President Russell M. Nelson. The Savior has given the Latter-day Saints a unique mission to gather God's children and prepare the world for the Savior's Second Coming. I bear my witness that all of this is true.

But it's important to remember that when most people experience the Church of Jesus Christ for the first time, they aren't thinking about priesthood authority or ordinances or the gathering of Israel. What they're likely to notice, above all else, is how they feel when they're with us and how we treat each other.

"Love one another," Jesus said. "By this all will know that you are My disciples." Very often, a person's first testimony of Jesus Christ comes when he or she feels love among disciples of Jesus Christ.

The Savior declared that He restored His Church so "that faith ... might increase in the

Nebyla.

Celé dopoledne jsem s obavami myslel na to, co si asi naše přítelkyně o tomto shromáždění, kam jsme ji vzali, myslí.

Když jsme později jeli domů, začal jsem si s ní povídat. Chtěl jsem jí vysvětlit, že to byla jen malá odbočka, která ve skutečnosti nereprezentuje Církev jako celek. Než jsem ale stačil cokoli říct, ozvala se ona.

„Bylo to nádherné,“ řekla.

Nebyl jsem schopen slova.

Pokračovala: „Velmi na mě zapůsobilo, jak se k sobě lidé ve vaší církvi chovají. Všichni zjevně pocházejí z různých prostředí, ale přesto je zřejmé, že se mají opravdu rádi. Myslím si, že právě takhle si Kristus přál, aby Jeho Církev vypadala.“

Hned jsem začal ze svého kritického postoje činit pokání. Chtěl jsem, aby shromáždění byla dokonalá, aby tak na naši přítelkyni udělala dojem. Členové této odbočky však vytvořili dokonalého ducha lásky, laskavosti, trpělivosti a soucitu.

Aby víra mohla růsti na zemi

Draží bratři a sestry, draží přátelé, mám Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů moc rád. Je to Spasitelova pravá a živá Církev a učí znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista. Spočívá v ní Jeho kněžská moc a pravomoc. Ježíš Kristus tuto Církev osobně vede prostřednictvím služebníků, které povolal a zplnomocnil, a prostřednictvím žijícího proroka, presidenta Russella M. Nelsona. Spasitel dal Svatým posledních dnů jedinečné poslání shromažďovat Boží děti a připravovat svět na Spasitelův Druhý příchod. Svědčím o tom, že toto všechno je pravda.

Je však důležité pamatovat na to, že když se většina lidí setkává s Církví Ježíše Krista poprvé, nepřemýšlejí o kněžské pravomoci či obřadech ani o shromažďování Izraele. Především si nejspíš všimnou toho, jak se cítí, když jsou s námi, a jak se k sobě my navzájem chováme.

Ježíš řekl, abychom se měli navzájem rádi. „Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci.“ Člověk často získává první svědectví Ježíši Kristu ve chvíli, kdy v přítomnosti učedníků Ježíše Krista pocítí, že ho mají rádi.

Spasitel prohlásil, že svou Církev znovuzřídil proto, „aby... víra mohla růsti na zemi“. Proto,

earth.” Therefore, when people visit our Church meetings, the Savior wants them to leave with stronger faith in Him! The love our friends feel among us will lift them closer to Jesus Christ! That is our simple goal every time we gather.

Anyone who is seeking greater faith in Christ or a closer connection to Heavenly Father should feel right at home in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Inviting them to our meetings can be as normal and as natural as inviting them into our homes.

The Ideal and the Real

Now, I realize that I’m describing the ideal. And in this mortal life, we rarely get to experience the ideal. And “until the perfect day,” there will always be a gap between the ideal and the real. So, what should we do when the Church doesn’t feel like the perfect day? When, for whatever reason, our ward doesn’t yet nurture perfect faith or love? Or when it feels that we don’t fit in?

One thing we should not do is give up on the ideal!

The title page of the Book of Mormon includes this important caution: “If there are faults,” it says, “they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God.”

Can a book—or a church or a person—have “faults” and “mistakes” and still be the work of God?

My answer is a resounding yes!

So, while we hold ourselves to the Lord’s high standards, let’s also be patient with one another. We are each a work in progress, and we all rely on the Savior for any progress we make. That’s true for us as individuals, and it’s true for the kingdom of God on earth.

The Lord invites us not just to join His kingdom but also to be anxiously engaged in building it. God envisions a people who are “of one heart and one mind.” And to be of one heart, we must seek pure hearts, and that requires a mighty change of heart.

But that doesn’t mean changing my heart to align with yours. Nor does it mean changing your heart to align with mine. It means that we all change our hearts to align with the Savior.

If we are not there yet, remember: with the Lord’s help, nothing is impossible.

když lidé navštíví naše církevní shromáždění, Spasitel chce, aby odcházeli se silnější vírou v Něj! Láska, kterou mezi námi naši přátelé pocítí, je pozvedne blíže k Ježíši Kristu! To je náš jednoduchý cíl pokaždé, když se shromáždíme.

Každý, kdo usiluje o větší víru v Krista nebo o bližší spojení s Nebeským Otcem, by se měl v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů cítit jako doma. Pozvat druhé na naše shromáždění můžeme tak běžně a přirozeně, jako když je zve-me k sobě domů.

Ideál a realita

Uvědomuji si však, že popisuji ideální stav. A v tomto smrtelném životě zažíváme ideální stavy jen zřídkakdy. A než „přijde dokonalý den“, bude vždy existovat propast mezi ideálem a realitou. Co tedy máme dělat, když máme v Církvi pocit, že tento dokonalý den ještě nepřišel? Že náš sbor, z jakéhokoli důvodu, stále ještě nevykazuje dokonalou víru či lásku? Nebo když máme pocit, že do Církve nezapadáme?

Co bychom rozhodně neměli dělat, je vzdávat se ideálu!

Titulní strana Knihy Mormonovy obsahuje toto důležité varování: „Pokud jsou v ní chyby,“ píše se tam, „jsou to chyby lidské; pročez, nezavrhujte věci Boží.“

Může mít kniha – nebo církev či člověk – „chyby“, a přesto být Božím dílem?

Moje odpověď je jednoznačné ano!

A tak, zatímco se držíme Pánových vysokých měřítek, mějme se sebou navzájem rovněž trpělivost. Každý z nás je rozpracované dílo a všichni se ohledně svého pokroku spoléháme na Spasitele. To platí jak pro nás jako jednotlivce, tak i pro království Boží na zemi.

Pán nás vyzývá nejen k tomu, abychom vstoupili do Jeho království, ale abychom byli také horlivě zapojeni do jehobudování. Bůh si v duchu představuje lid, který je „jednoho srdce a jedné mysli“. A abychom byli jednoho srdce, musíme usilovat o srdce čisté a to vyžaduje mocnou změnu srdce.

To ale neznamená, že změním své srdce tak, aby bylo v souladu s vaším. Ani to neznamená, že vy změňte své srdce tak, aby bylo v souladu s mým. Znamená to, že všichni změním své srdce tak, aby bylo v souladu se Spasitelem.

I když tak daleko ještě nejsme, pamatujte, že s Pánovou pomocí není nic nemožné.

Fit and Belonging

And if you ever feel like you don't quite fit in, please know that you are not alone. Haven't we all been in life situations when we felt like the stranger in the room? I have experienced this more than once. When I was 11 years old, my family was forced to leave our home and move to an unfamiliar region. Everything was different from what I was used to. And my accent made it clear to the other children that I was different from what they were used to. At a time when I desperately needed friendship and belonging, I felt lonely and displaced.

Here on earth, most of the differences we notice—the differences some of us use to categorize each other—have to do with earthly things: physical appearance, nationality, language, clothing, customs, and so on. But “God does not view things the way people do. People look on the outward appearance, but the Lord looks at the heart.”

From His perspective, there is one category that comes before all others: child of God. And we all fit perfectly in this one.

It's natural to want to be around people who look, talk, act, and think like we do. There is a place for that.

But in the Savior's Church, we gather all of God's children who are willing to be gathered and who seek the truth. It is not our physical appearance, our political views, our culture, or our ethnicity that brings us together. It is not our common background that unites us. It is our common objective, our love for God and love for our neighbor, our commitment to Jesus Christ and His restored gospel. We are “one in Christ.”

The unity we seek is not to have everyone stand in the same place; it is to have everyone face in the same direction—toward Jesus Christ. We are one not because of where we've been but where we are striving to go, not because of who we are but who we seek to become.

That is what Christ's true Church is all about.

One Body

If you love God, if you want to know Him better by following His Son, then you belong here. If you're earnestly seeking to keep the Sav-

Pocit, že zapadáme, a pocit sounáležitosti

A pokud někdy máte pocit, že sem úplně nezapadáte, vězte prosím, že nejste osamocení. Nezažili jsme snad všichni životní situace, kdy jsme se cítili jako někdo cizí? Já jsem to zažil několikrát. Když mi bylo 11 let, byli jsme s rodinou nuceni opustit domov a přestěhovat se do nám neznámé oblasti. Všechno bylo jiné, než na co jsem byl zvyklý. A kvůli mému přízvuku bylo ostatním dětem jasné, že já jsem jiný, než na co byly zvyklé ony. V době, kdy jsem zoufale potřeboval přátelství a pocit sounáležitosti, jsem se cítil osamělý a odsunutý.

Zde na zemi se většina rozdílů, kterých si všímáme – rozdíly, kterými se někteří z nás navzájem kategorizují – týká pozemských věcí: fyzického vzhledu, národnosti, jazyka, oblečení, zvyků a tak dále. Bůh se však nedívá stejným způsobem jako lidé. „Člověk zajisté hledí na to, což jest před očima, ale Hospodin hledí k srdci.“

Z Jeho pohledu je jedna kategorie důležitější než všechny ostatní – dítě Boží. A do této kategorie dokonale zapadáme všichni.

Je přirozené chtít mít kolem sebe lidi, kteří vypadají, mluví, jednají a myslí jako my. To je zcela na místě.

Avšak ve Spasitelově Církvi shromažďujeme všechny Boží děti, které jsou ochotné být shromážděny a které hledají pravdu. Nespojuje nás náš fyzický vzhled, politické názory, kultura ani etnický původ. Nesjednocuje nás to, že pocházíme ze stejných poměrů. Spojuje nás náš společný cíl, naše láska k Bohu a láska k bližním a naše oddanost Ježíši Kristu a Jeho znovuzříženému evangeliu. Jsme „jedno... v Kristu“.

Jednota, o kterou usilujeme, nespočívá v tom, že všichni budeme mít stejné názory; znamená to, že všichni budeme hledět stejným směrem – k Ježíši Kristu. Jsme sjednoceni ne kvůli tomu, kde jsme, ale kvůli tomu, kam se snažíme jít; ne kvůli tomu, kdo jsme, ale kvůli tomu, kým se snažíme stát.

Právě toto je podstatou Kristovy pravé Církve.

Jedno tělo

Pokud milujete Boha a pokud Ho chcete lépe poznat tím, že budete následovat Jeho Syna, pak sem náležíte. Pokud se upřímně snažíte dodr-

ior's commandments—even though you're not perfect at it yet—then you are a perfect fit for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

And what if you're different from people around you? That doesn't make you a misfit—it makes you a needed part of the body of Christ. All are needed in the body of Christ. The ears perceive things that the eyes never could. The feet do things that the hands would be ineffective at.

That doesn't mean your job is to change everyone to be like yourself. But it does mean that you have something important to contribute—and that you have something important to learn!

One Voice

In every session of general conference, we're blessed with inspiring music from talented choirs. As you listen, you might notice that the singers don't all sing the same notes. Sometimes one section carries the melody, sometimes another. But they all contribute to the beautiful sound, and they're completely unified. Each choir member has the same central goal: to praise God and lift our hearts to Him. Each must have his or her mind and heart fixed on the same divine purpose. And when that happens, they truly become one voice.

If you are not yet a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, we invite you to join us as we rejoice in the Savior's "song of redeeming love." We need you. We love you. The Church will be better with your efforts to serve the Lord and His children.

If you have already shown, through baptism, through making covenants with God, your desire to "come into the fold of God, and to be called his people," thank you for being part of this great and divine work and for helping to make the Church of Jesus Christ what the Savior wants it to be.

As I learned from my friend in Germany, our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

May God bless us to patiently but diligently seek to live up to the ideals our Savior, Redeemer, and Master has set for us—so all will know that we are His disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

žovat Spasitelova přikázání – i když v tom ještě nejste dokonalí – pak do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů dokonale zapadáte.

A co když jste jiní než lidé kolem vás? Neznamená to, že sem nezapadáte – znamená to, že jste potřebnou součástí těla Kristova. V těle Kristově je zapotřebí každého. Uši vnímají to, co by oči nikdy nedokázaly. Nohy dělají to, čeho by ruce nebyly schopny.

To neznamená, že vaším úkolem je změnit každého tak, aby byl takový, jako jste vy. Znamená to však, že můžete přispívat něčím důležitým – a že se máte něčemu důležitému naučit!

Jeden hlas

Na každém zasedání generální konference jsme požehnáni inspirativními písněmi talentovaných pěveckých sborů. Při poslechu si můžete všimnout, že všichni zpěváci nezpívají stejné tóny. Někdy melodii zpívá jedna sekce a jindy zase jiná. Všichni ale přispívají k nádhernému souzvuku a dohromady jsou zcela jednotní. Každý člen sboru má tentýž hlavní cíl: chválit Boha a pozvedat k Němu naše srdce. Každý musí mít mysl a srdce upřené na tentýž božský záměr. A když toto nastane, stanou se skutečně jedním hlasem.

Pokud dosud nejste členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, zveme vás, abyste se k nám připojili a společně se s námi radovali ze Spasitelovy „[písně] vykupitelské lásky“. Potřebujeme vás. Máme vás rádi. Díky vašemu úsilí sloužit Pánu a Jeho dětem bude Církev lepší.

Pokud jste již křtem a uzavřením smluv s Bohem projevili touhu „přijít do stáda Božího a býti nazýváni lidem jeho“, děkujeme vám za to, že jste součástí tohoto velikého a božského díla a že pomáháte vytvářet z Církve Ježíše Krista to, čím ji chce Spasitel mít.

Jak jsem zjistil od naší přítelkyně v Německu, naše láska k Bohu a Jeho dětem je mocným svědectvím světu, že toto je skutečně Spasitelova Církev.

Kéž nám Bůh žehná, abychom se trpělivě, ale pilně snažili žít podle ideálů, jež pro nás stanovil náš Spasitel, Vykupitel a Mistr – aby tak všichni poznali, že jsme Jeho učedníci. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen.